

Р Е Ш Е Н И Е

№ 33

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 01 февруари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №8 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП - София против решение №1142 от 10.12.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1683 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №19658-F015008/01.10.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу ***, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***, представлявано от *** - управител, в качеството му на данъчно задължено дружество, за нарушение по чл. 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), като е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Съдържат се доводи в посока на отсъствие на предпоставки за квалифициране на процесното деяние, съставляващо административно нарушение, като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Административнонаказващият орган излага съображения за степента на обществена опасност на деянията, с които се нарушава на законодателството, уреждащо обществени отношения в областта на данъчната и рефлектиращи съответно върху фискалната политика на държавата. От настоящия съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, както и да потвърди процесното НП. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. ***, която заявява че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата ***, гр. Перник не се явява пред съда, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор ***, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, посредством представените пред него и събрани писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 31.08.2012 г. било установено, че ***, гр. Перник не е подало в срок до 31.03.2012 г. годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2011 г., за което нарушение на дружеството бил съставен акт, основание за издаване на процесното наказателно постановление (НП).

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е приел от правна такава, че изводите на административнонаказващия орган, че дружеството е извършило вмененото му нарушение, са потвърдени по безспорен начин от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства.

По повод заявената от жалбоподателя пред първа съдебна инстанция претенция за маловажност на процесното нарушение, каквато преценка не била извършена от административнонаказващия орган преди издаване на НП, решаващият състав на Районен съд – Перник е приел, че предвид ниска обществена опасност на деянието, осъществено от жалбоподателя са налице предпоставки за третиране на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Неприлагането на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН от страна на наказващия орган е определено като нарушение на материалния закон, а процесното НП е отменено на това основание.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл приема жалбата за основателна. Настоящият съдебен състав не смята за правилен извода, че в процесния случай са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Вмененото на данъчно задълженото по смисъла на ЗКПО дружество и настоящ ответник нарушение, има следния фактически състав: 1. данъчно задължено лице, което се облага с корпоративен данък 2. не подава годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължим годишен корпоративен данък 3. в срок до 31 март на следващата година в ТД на НАП по регистрация на данъчно задълженото лице.

„Данъчно задължени лица“ по смисъла ЗКПО, чл. 2, ал. 1 са: т. 1. местните юридически лица – учредени съгласно българското законодателство (чл. 3, т. 1 ЗКПО. В процесния случай наказаното лице е ЕООД – търговско дружество с ограничена отговорност, юридическо лице, в което капиталът

принадлежи на едно лице. Следователно ***, гр. Перник, като местно юридическо лице, учредено съгласно българското законодателство е субект на ЗКПО, включително относно задължението да подава годишна данъчна декларация. Законодателят в ЗКПО не е обвързал задължението за подаване на годишна данъчна декларация с извършване или не на дейност в указания данъчен период.

За да се приеме процесното деяние за маловажно по смисъла на ЗАНН, следва да са налице предпоставки, които в никой случай не могат да бъдат обстоятелства като: „смяна управителя на дружеството, не извършване на дейност, не ползване на никакви доходи свързани с дейността на фирмата или налична регистрация на управителя и едноличен собственик на дружеството в Бюрото по труда“, каквито доводи изтъква управителят на наказаното ЕООД. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН от Наказателния кодекс (НК). Съгласно чл. 9, ал. 2 от НК не е престъпно (в случая не е административно нарушение) деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление (административно нарушение) поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Легалното определение на понятието маловажност се съдържа в нормата на чл. 93, т. 9 от (НК) – „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление (административно нарушение) с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай на наличие на сочените признаци – липса или наличие на незначителни последици или други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. В случая законодателят с въздигането в нарушение наказуемо по административен ред, на „неподаването на годишна данъчна декларация в срок“ е кодифицирал деянието като такова с определена степен на обществена опасност, отразена във вида и размера на наказанието. По делото не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които да правят нарушението такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Да приеме настоящия случай за маловажен за съда би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид и при сочените обстоятелства – неизвършване на дейност например, да приема, че деянието е маловажно, с което да дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение от страна на адресатите – в случая на ЗКПО. Това на свой ред би отменило действието въобще на задължението по чл. 92, ал. 1 и 2 на ЗКПО при подобни обстоятелства. Целта на ЗКПО е облагането на печалбата, доходите от източник в РБ, разходите, приходите от сделки по чл. 1 от ТЗ и т.н., което предполага действащи търговци. Не е необходимо недействащите такива да бъдат освобождавани от административнонаказателна

отговорност по реда на всички специални закони, чиито субекти в различно качество са като ЮЛ, поради бездействието си и липсата на инициатива за прекратяване например, на търговско дружество, което не развива дейност, по установения за това ред.

Горните мотиви на съда не означават, че приложението на чл. 28 от ЗАНН е невъзможно в никой случай на неподаване на декларация в срок, дължима съгласно ЗКПО. Но в процесния случай изложените от наказаното лице причини без да са представени доказателства в тази връзка, /а дори и да са представени/ не могат да се категоризират като изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да доведат до приложението на чл. 28 от ЗАНН. Именно ОСНК на ВКС в ТР №1 от 12.12.2007 г. на което се позовава наказаното лице указва, че: „при извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност.“

Предвид горните доводи, съдът не приема за основателно твърдението за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, както намира за неправилно и решението на районния съд да отмени процесното НП на това основание. Поради това решението на първата съдебна инстанция ще бъде отменено

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №1142 от 10.12.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1683 по описа на съда за 2012 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП №19658-Ф015008/01.10.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ***, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***, представлявано от *** – управител, в качеството му на данъчно задължено дружество, за нарушение по чл. 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), с определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.